

Vreemdelingenbeleid en het plegen van strafbare feiten

Intrekking verblijfsvergunning in verband met het plegen van uit de Islam te verklaren strafbare feiten.

1. Pres. Rb 's-Gravenhage 29 juli 1986, MR 1986, 74.
2. Pres. Rb Amsterdam 11 december 1986, RV 1986, 46.

1. Pres. Rb 's-Gravenhage 29 juli 1986

feiten: Een uit Pakistan afkomstige man (A) die de Engelse nationaliteit bezit, is in het bezit van een v.t.v. voor begunstigd EEG-onderdanen. Hij is veroordeeld tot vier jaar gevangenisstraf terzake van doodslag die hij heeft gepleegd tijdens een vechtpartij met de zoon van zijn broer, die een gedane trouwbelofte niet wilde nakomen. De v.t.v. van A wordt ingetrokken en hij dreigt het land te worden uitgezet. Beroep hiertegen is ingesteld bij de AR RvS. A vordert in kort geding een verbod van uitzetting zolang op het beroep nog niet is beslist.

De Pres. Rb is van mening dat niet aannemelijk is geworden dat blijkt van het bestaan van een persoonlijk gedrag dat een actuele bedreiging voor de openbare orde vormt. De president overweegt hierbij dat A tot het strafbaar feit is gekomen toen hem bleek dat een zoon van zijn broer geen gevolg wilde geven aan de in de kring van personen waartoe zij behoorden, gebruikelijke gang van zaken met betrekking tot het aangaan van een huwelijk. De president wijst de vordering toe.

2. Pres. Rb Amsterdam 11 december 1986

feiten: Een Pakistaanse man (A) is in 1974 naar Nederland gekomen. Sinds 1981 is hij in het bezit van een vestigingsvergunning. Vrouw en kinderen verblijven sedert 1979 in Nederland en bezitten sinds september 1986 de Nederlandse nationaliteit. De vrouw is zwak van gezondheid. Van haar kan niet worden verwacht zich in Pakistan te vestigen. A is veroordeeld tot 7½ jaar gevangenisstraf terzake van een in het kader van een familiekwestie gepleegde moord en brandstichting. Nadien heeft A zijn binding met de islamitische gedachtenwereld verbroken en is overgegaan tot het Christendom. In 1985 wordt zijn vestigingsvergunning ingetrokken en wordt A ongewenst verklaard. In herziening wordt afwijzend beslist. A stelt beroep in bij de AR RvS en verzoekt de president een verbod van uitzetting zolang in beroep nog geen beslissing is genomen.

De Pres. Rb overweegt dat uit het feit dat A in staat is gebleken in het kader van een familiekwestie het desbetreffende strafbaar feit te begaan, niet zonder meer voortvloeit dat er bij hem meer gevaar voor recidive te vrezen valt dan bij enige andere normale burger. Ook is zijn binding met de islamitische gedachtenwereld verbroken. De president is van oordeel dat een directe verwijdering onrechtmatig is, gezien de twijfel omtrent het recidivegevaar en de eerbiediging van A's 'family-life'. De president wijst het verzoek toe.

Annotatie: D.J.M.W. Paridaens, in: RV 1986, 46

Toepasselijke Nederlandse wetgeving

Voor werknemers uit de EEG zijn in het Vb bepalingen uit het EEG-Verdrag en EEG-richtlijnen uitgewerkt. Volgens het EEG-Verdrag kan het vrij verkeer van personen uit hoofde van de openbare orde worden beperkt. Ingevolge art. 3 EEG-richtlijn 64/221 kunnen maatregelen van openbare orde alleen dan genomen worden wanneer zij berusten op het persoonlijk gedrag van betrokkene. Het bestaan van een strafrechtelijke veroordeling vormt op zichzelf hiervoor niet voldoende grond. Uit jurisprudentie van het EEG-hof kan worden afgeleid dat het moet gaan om een persoonlijk gedrag dat een actuele bedreiging voor de openbare orde vormt. De Nederlandse rechter heeft deze criteria overgenomen. In de Nederlandse wetgeving is een en ander geregeld in art. 95 Vb.

Een vestigingsvergunning kan worden ingetrokken indien de vreemdeling is veroordeeld wegens een opzettelijk begaan misdrijf waartegen een gevangenisstraf van minstens drie jaar is bedreigd of wanneer hij een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid (art. 14 lid 1 aanhef en sub c en d Vw). In deze gevallen kan hij tevens ongewenst worden verklaard (art. 21 lid 1 Vw).

Wordt de vergunning ingetrokken, dan kan de vreemdeling worden uitgezet (art. 22 lid 1 Vw). Dit geschiedt echter slechts na een zorgvuldige belangenafweging (Vc A 4 nr. 5.3.3.2-5.3.3.4). Hierbij wordt met name rekening gehouden met de aard en duur van de veroordeling, de duur van het verblijf in Nederland, de banden met Nederland, de banden met het land van herkomst, de gevolgen van verwijdering, het risico voor recidive, vroegere veroordelingen.

Socio-juridische achtergronden van de betrokken moslims

Zie p. 252.

Nadere beschouwingen over de beslissingen

Indien een vreemdeling een strafbaar feit heeft begaan kan dit een grond zijn voor intrekking van zijn verblijfsvergunning. De procedure die wordt gevolgd om de intrekking ongedaan te maken kan uiteindelijk leiden tot beroep bij de AR RvS. Is aan deze beroepsgang geen schorsende werking toegekend, dan kan de vreemdeling in kort geding trachten uitzetting te voorkomen zolang in beroep nog niet is beslist. De president houdt in dit geval rekening met de kans van slagen in de beroepsprocedure (Vc A 6 nr. 4.4). Dat wil in casu zeggen dat de president in beginsel dezelfde omstandigheden bij zijn oordeel betreft als de Afdeling. Het door de vreemdeling gepleegde strafbaar feit welke grond is geweest voor de intrekking van zijn verblijfstitel speelt in casu bij deze beoordeling met name een rol bij de vraag of sprake is van een gevaar voor recidive. De Pres. Rb 's-Gravenhage (nr. 1, p. 192) spreekt, nu het gaat om een begunstigd EEG-onderdaan,

over een actuele bedreiging voor de openbare orde.

In beide casus is het strafbaar feit voortgekomen uit een islamitische traditie, althans islamitische norm. Het ligt voor de hand om, naast overige omstandigheden, de reden die de vreemdeling heeft aangezet tot het plegen van het desbetreffende feit, te laten meewegen bij de beoordeling van de recidivekans c.q. de vraag of sprake is van een actuele bedreiging voor de openbare orde.

Van belang is hier dat de rechters de omstandigheid dat het strafbaar feit uit een islamitische overtuiging voortkwam hebben laten meewegen in hun vonnissen. Interessant is waarom en op welke wijze dit is gedaan.

De onderhavige rechters gaan op deze waarom-vraag niet uitgebreid in. Niet onaannemelijk is dat het risico voor recidive gering is wanneer het strafbaar feit een duidelijk eenmalig karakter draagt.

De Pres. Rb 's-Gravenhage, die een verbod van uitzetting beveelt, acht van belang dat het feit is gepleegd in het kader van een familiekwestie ten gevolge van de daar heersende normen en waarden. Het is mogelijk dat de president hierbij heeft gedacht dat een dergelijk gedrag blijft binnen de kring van personen waartoe betrokkene behoort, en geen bedreiging vormt voor de Nederlandse openbare orde. Mogelijk is ook dat de president de omstandigheden waarin het feit is gepleegd zo specifiek acht, dat hierin geen aanleiding voor recidive kan worden gevonden. Overigens hebben in deze casus bij het oordeel van de president ook andere, hier niet nader te noemen omstandigheden, een rol gespeeld. De Pres. Rb Amsterdam (nr. 2, p. 192), die eveneens een verbod van uitzetting beveelt, is van oordeel dat het feit dat de daad vanuit de islamitische gedachtenwereld is te verklaren, de kans op recidive in ieder geval niet vergroot. In de casus van de Pres. Rb Amsterdam was betrokkene na het plegen van het strafbaar feit afvallig geworden van de Islam en was tot het Christendom overgegaan. De vraag waarvoor de Pres. Rb 's-Gravenhage zich gesteld zag, namelijk of de omstandigheid dat het strafbaar feit uit een islamitische gedragsnorm voortkwam, van invloed was op de beoordeling van een eventuele actuele bedreiging voor de openbare orde c.q. de recidivevraag, behoeft door de Pres. Rb Amsterdam niet meer te worden beantwoord. Voorts had betrokkene de leefregels van de Islam verlaten en de kans dat hij op dié grond wederom een strafbaar feit zou begaan was gering. Zou betrokkene echter moslim zijn gebleven, dan nog zou de president hierin geen vergrote kans op recidive zien.

Voorts kan in de uitspraken geen aanleiding worden gevonden aan te nemen dat het plegen van een cultuur bepaald strafbaar feit 'gevolgd door' het blijven van moslim respectievelijk het overgaan tot het Christendom, een aanwijzing is voor de aanwezigheid respectievelijk het ontbreken van banden met het land van herkomst dan wel het ontbreken respectievelijk aanwezig zijn van banden met Nederland, in die zin dat zij van betekenis

zouden kunnen zijn voor het antwoord op de vraag naar de redelijkheid van de uitzetting.